

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: O. K.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2018, č. j. OAM-844/ZA-ZA11-ZA16-2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl o žádosti žalobce tak, že se mu mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

I. Obsah žalobních bodů

2. Žalobce namítal, že správní orgán svým rozhodnutím porušil ustanovení § 2 odst. 1 a § 3, § 50, § 52 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále ust. § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu.
3. Dále uvedl, že pochází z Doněcka, jeho starší bratr padl v boji u Mariupolu. Mladší bratr také bojoval na straně DNR proti ozbrojeným silám Ukrajiny. Jeho starší bratr byl donucen, aby šel do války, kde padl. Mladší bratr je invalida, byl také donucen jít do války. Byl uvězněn, odpykává si trest, přestože měl být propuštěn. Když žalobce naposled hovořil s bratrem telefonicky, řekl mu, že nemá na výběr, posílají ho kopat zákopy. Vysílali ho do jádra války, do Debalcevského kotle. Bratr byl 2× zasažen do zátylku, proto přišel o sluch a čich. Kvůli tomuto zranění se začal chovat nepřítelně. Žalobce si položil otázku, jak má žít v jiné oblasti na Ukrajině, když jeho 2 bratři bojovali na straně DNR proti ozbrojeným silám Ukrajiny. Má obavu, že ho kvůli tomu zatknou. V roce 2015 se přestěhoval do Sumské oblasti do obce Svesa. Případná registrace na sociální službě a vojenské správě by pro něj znamenala problémy, poněvadž musí předložit vojenskou knížku, kde má uvedeno, že je ze Sněžnoje. Jeho známí problémy měli.
4. Žalobce konstatoval, že správní orgán zamítl jeho žádost s tím, že má možnost vnitřního přesídlení a že toho také využil. Možné obavy z problémů kvůli doněcké registraci považuje za subjektivní domněnky, které jsou založeny pouze na informacích od známých, kteří měli být vystaveni negativnímu jednání ze strany policie. Správní orgán uvedl, že žalobce během svého pobytu neměl žádné problémy se státními orgány. Žalobce s tímto rozhodnutím vyslovil nesouhlas, neboť má obavu, že bude zatčen kvůli tomu, že se jeho bratři účastnili bojů na straně DNR. Žalobce měl za to, že naplnil podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Podle § 14a zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu. Za vážnou újmu se též považuje vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
5. Žalobce uvedl, že tento vnitřní ozbrojený konflikt je ve východní části Ukrajiny stále aktuální. Odkázal přitom na zprávu Amnesty International o stavu lidských práv na Ukrajině za rok 2017 ze dne 22. 2. 2018, dle níž na východní Ukrajině separatistické a vládní síly pokračovaly v bojích v rozporu s dohodou o příměří z roku 2015. Oběti mezi ozbrojenými silami a civilisty dále rostly a podle OSN dosáhly k 15. 8. celkem 10 225 mrtvých, včetně 2 505 civilistů. Dne 27. 12. obě strany vyměnily vězně a uvolnili celkem 380 lidí. Dále uvedl, že podle zpravodajské mise OSN na Ukrajině ze září vyplývá, že zvýšená míra chudoby a nezaměstnanosti spojená s rekordně vysokými cenami potravin ovlivnila životy 3,8 milionů lidí v zónách postižených konfliktem, kromě každodenních těžkostí způsobených ozbrojeným nepřátelstvím a související politikou všemi stranami. Podle zprávy Radio Free Europe/Radio Liberty, Zvláštní vyslanec USA pro konflikt na

Ukrajíně uvedl, že rok 2017 je nejnebezpečnějším rokem v regionu od vypuknutí násilí před třemi lety a varoval, že nepřátelství opět narůstá.

6. Dále žalobce uvedl, že využil možnost vnitřního přesídlení, ale neregistroval se, neboť má obavu, že by to pro něj znamenalo problémy. Musel by předložit vojenskou knížku, ze které by bylo zjevné, že je ze Sněžnoje. Ví, že jeho známí problémy měli. Odkázal přitom na informace o zemi původu ohledně vnitřního přesídlení. Dále s odkazem na zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv a svobod na Ukrajině za rok 2017 ze dne 20. 4. 2018 na a dále na článek *Lives across the frontline* konstatoval, že z nich vyplývá, že podmínky pro vnitřně vysídlené osoby mohou být nevyhovující a nedostatečné. Vnitřně vysídlené osoby se potýkají s diskriminací ohledně bydlení, zaměstnání, byrokratickými překážkami při registrování vnitřně vysídlených osob, negativními postoji západních obyvatel. Ačkoliv právní systém na Ukrajině vnitřně vysídleným osobám přiznává sociální nároky, zavedení těchto vládních opatření bylo zdlouhavé, neúčinné nebo nebyly přiznány vůbec.
7. Žalobce dospěl k závěru, že naplnil podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, neboť mu v zemi původu hrozí vážná újma z důvodu, že se jeho bratři účastnili bojů ve východní části na straně DNR.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný k podané žalobě uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť neprokazují, že by tento porušil některé ustanovení správního řádu, zákona o azylu, zásady správního řízení nebo mezinárodní závazky ČR, a proto na rozdíl od žalobce nepovažuje napadené rozhodnutí za vadné či nezákonné.
9. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu, zejména na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce, informace o zemi původu, které považuje za aktuální, zcela dostatečné a objektivní a na vydané rozhodnutí ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky. Měl za to, že správní orgán zjistil skutečný stav věci, podrobným způsobem se zabýval všemi okolnostmi, jež žalobce v průběhu správního řízení sdělil a opatřil si potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce není a nebyl členem žádné politické strany, organizace či hnutí a žádným způsobem se veřejně neangažoval. Žalobce sdělil, že má obavy z možného zatčení z důvodu působení bratrů v armádách DNR. Z obsahu spisových materiálů bylo zjištěno, že žalobce do roku 2015 žil v Doněcku odkud se přestěhoval do Sumské oblasti do vesnice Svesa, kde žil v pronájmu a pracoval v továrně, z které na vlastní žádost z důvodu nevyplácení mzdy odešel. Zde však během dvouletého pobytu žádné problémy se státními orgány neměl, ačkoli s nimi byl v kontaktu a registroval se na úřadu práce. Nechal si rovněž vystavit oficiální cestovní pas. Ze všech výše uvedených skutečností je zřejmé, že jím zmiňované obavy ze strany státních orgánů v souvislosti s činností jeho bratrů a z důvodu, že pochází z Doněcké oblasti, jsou nepodložené a neopodstatněné. Státní orgány o osobu žalobce v této souvislosti žádný zájem neměly, nebyl ani zadržen. Žalovaný se rovněž zabýval bezpečnostní a vnitropolitickou situací na Ukrajině ve vztahu k osobě žalobce, avšak před odchodem ze země původu tento žil ve vesnici Svesa ležící v Sumské oblasti, která je pod kontrolou ukrajinské ústřední vlády a kde ani v měsíci červnu 2018 žádný ozbrojený konflikt neprobíhá, neboť tento je již cca po dobu tří let lokalizován pouze ve východní části Ukrajiny, v Luhanské a Doněcké oblasti. Žalobce jakožto vnitřně přesídlená osoba, našel zázemí v Sumské oblasti a našel zde i pracovní uplatnění. Skutečnost, že

zaměstnavatel nevyplácí mzdy svým zaměstnancům, se někdy stává i v České republice. Různé potíže v souvislosti s pracovním uplatněním však postihují téměř všechny Ukrajince bez rozdílu národnosti či původu, o čemž svědčí tisíce Ukrajinců pracujících v České republice, v tomto směru žalobce v zemi původu také diskriminován nebyl. V průběhu správního řízení žalovaný tedy nezjistil, že by žalobci hrozilo reálné nebezpečí vážné újmy tak, jak je požadováno v § 14a zákona o azylu. Dle názoru žalovaného, žalobce nebyl v průběhu správního řízení zkrácen na svých právech.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak usoudil následovně.
11. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že dne 19. 10. 2017 poskytl žalobce údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice a sdělil, že se narodil v obci Sněžnoje v Doněcké oblasti na území tehdejšího Sovětského svazu. Je ruské národnosti, dorozumí se rusky ukrajinsky. Hlásí se k víře svědků Jehovových. Nebyla nikdy politicky aktivní, ani nebyl členem žádné politické strany ani organizace. Je rozvedený a má dceru, která v současné době žije v Doněcku. Jeho posledním místem bydliště ve vlasti byla obec Svesa v Sumské oblasti. Z vlasti odcestoval dne 11. 10. 2017 autobusem ze Lvova v rámci bezvízového styku na základě biometrického pasu. Cestoval přes Polsko a na území České republiky vstoupil dne 12. 10. 2017. Pobýval zde již v letech 2007 až 2011 na základě dlouhodobého pracovního víza. Víza nebo povolení k pobytu na území jiných států mu nebyla vydána. O mezinárodní ochranu v České republice nebo v jiných státech nikdy nežádal. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že má osteochondrózu páteře. Trpí bolestmi zad. Má problémy s nespavostí, které trvají už 27 let a souvisí se stresem. Také má vysoký krevní tlak. K důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že v místě, kde žil, tedy Doněcku, je politická nestabilita. Je tam válka a kvůli tomu konfliktu tam nemůže žít. Druhým důvodem je jeho duševní zdraví. Jeho starší bratr byl donucen, aby šel do války, kde padl. Žalobcův mladší bratr je invalida a také byl nucen jít do války. Byl uvězněn, odpykával si trest, přestože měl být propuštěn. Bratr byl 2× zasažen do zátylku, proto přišel o sluch i čich. Začal se chovat nepřičetně. Žalobce neví, jak má teď žít v jiné oblasti ve vlasti, když jeho 2 bratři bojovali na straně DNR proti ozbrojeným silám Ukrajiny. Žalobce má obavy, že kvůli tomu ho zatknou a bude to jeho konec.
12. Dále je z průběhu správního řízení zřejmé, že pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem sepsán dne 19. 10. 2017 za přítomnosti tlumočnice ruského jazyka. V průběhu pohovoru žalobce mimo jiné uvedl, že od roku 2007 do roku 2011 pracoval v České republice a domů jezdil na návštěvy za rodinou. V obci Svesa žil až do svého odjezdu do České republiky. Během svého života se zabývá především pracemi ve stavebnictví. Následně přišel za prací do Prahy, kde začal studovat bibli. Nechal se pokřtít a stal se svědkem Jehovovým. V srpnu 2012 se vrátil domů. Rodiče zemřeli a zůstal po nich třípokojový byt. Začal ho opravovat, avšak přeregistrovat ho nestihl kvůli začínajícímu konfliktu. Sněžnoje se nachází blízko hranic s Ruskem. Začal válečný konflikt, vojska postupovala přes jejich město, vše bylo zavřené a nebylo možné se nikam dostat. To se odrazilo na jeho psychické stránce. Neměl práci, jeho zdravotní stav se

zhoršil. Je citlivý vůči negativním vlivům, protože vyrostl v ne příliš harmonickém prostředí. Jeho zdravotní stav se začal zhoršovat. Docházelo k obětem na životech a bylo nebezpečné takto riskovat život. Do Sumské oblasti odjel v prosinci roku 2015, protože v této době bylo možné zařídit bezplatně elektronickou propustku na výjezd. Dále uvedl, že jeho starší bratr padl u Mariupolu. Na dotaz správního orgánu, zda žalobce byl sám nějak zapojen do politického a vojenského dění na východě Ukrajiny, žalobce odpověděl, že svědci Jehovovi se neúčastní žádných politických konfliktů, nechodí k volbám a nemají s politikou nic společného. Dále neberou do ruky zbraň a nebojují. K zajištění ubytování ve Svesa žalobce uvedl, že se tam přestěhoval jeho známý a zavolal mu, aby přišel za ním. Našel si zde ubytování. Na jaře roku 2017 se rozhodl odejít. Na začátku léta 2017 si podal žádost o vyřízení biometrického pasu. Mezitím si hledal práci, ale žádnou nenašel. Chtěli jet do České republiky, protože se mu tu líbilo. Když žil ve Sněžnoje, chodili za ním vojáci a chtěli, aby se k nim přidal. Oficiálně si nemůže najít práci, protože vše je třeba vyřizovat přes vojenskou správu a sociální služby. Na úřadu práce byl registrován 1 měsíc, pak začal pracovat v továrně. Během procesu registrace na úřadu práce neměl žádné problémy. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že má neustálé bolesti, se kterými se snaží bojovat. Snaží se dodržovat doporučení lékařů a řídí se zásadami bible, které ho učí správnému životu.

13. Hodnocením skutkových okolností projednávané věci ve vazbě na důvody uvedené žalobcem v žádosti o udělení mezinárodní ochrany se krajský soud ztotožnil s názorem žalovaného, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je především obava žalobce z konfliktu na východě Ukrajiny a dále zdravotní důvody.
14. Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalovaný se případem žalobce podrobně zabýval, posuzoval jeho azylový příběh na základě výpovědí žalobce učiněných v řízení o mezinárodní ochraně a na základě informací o zemi původu. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že správní řízení netrpí vytýkanými vadami, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Výčet důvodů pro udělení azylu uvedených v § 12 zákona o azylu je taxativní a nelze jej rozšiřovat o důvody další.
16. Ze správních řízení krajský soud rovněž zjistil, že žalovaný vzal v potaz žalobcem uváděné důvody a následně se s nimi v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal. Lze se tedy přiklonit k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod. Žalobce neuváděl žádné potíže politického charakteru ani žádné jiné potíže se státními orgány ve své zemi původu. Neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod.
17. Nelze proto dospět k závěru, že by byl ve vlasti pronásledován ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu.

18. Ve správním řízení dle názoru krajského soudu rovněž nebylo prokázáno, že by žalobce mohl mít důvodné obavy z pronásledování z důvodu své rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, tedy z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu nebo že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Důvody pro udělení azylu na základě daného ustanovení jsou zákonem taxativně vymezeny. Správní orgán se zabýval posouzením žádosti žalobce a opatřil aktualizované informace o situaci na Ukrajině. Žalobce za důvod své žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil obavu z probíhajícího konfliktu na východě Ukrajiny a špatný zdravotní stav. Žalovaný reagoval zákonně na tyto důvody, když uvedl, že nespadají pod výčet důvodů pro udělení azylu vyjmenovaných v § 12 zákona o azylu. Lze se rovněž ztotožnit s názorem, že mezinárodní ochrana dle zákona o azylu je právním institutem výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmikoliv negativními jevy v zemi jeho původu, nýbrž pouze z důvodů taxativně zákonně vymezených.
19. Žalovaný v souladu se zákonem o azylu hodnotil na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí námitku žalobce dotýkající se válečného konfliktu na Ukrajině včetně posouzení jeho obavy z tohoto konfliktu. Krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje a v plném rozsahu na ně odkazuje. Lze přisvědčit názoru, že tím, že se žalobce z místa konfliktu přestěhoval do oblasti, která není tímto konfliktem zasažena, využil institutu, který mu ukrajinský právní řád umožňuje, čímž vlastně došlo k vyřešení jeho obavy z nebezpečí, které konflikt přináší. Žalovaný rovněž zákonně hodnotil námitku žalobce dotýkající se jeho obavy z možného zatčení kvůli působení jeho bratrů v armádách DNR. Lze se totiž přiklonit k názoru, že žalobce jednak neměl žádné problémy během svého dvouletého pobytu v Sumské oblasti, která byl pod plnou kontrolou ukrajinské proevropské vlády, během tohoto pobytu byl registrován na úřadu práce a nechal si vystavit cestovní pas. Lze tak dojít k závěru, že se žalovaný s námitkami žalobce podrobně vypořádal, napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné a na jeho závěry krajský soud v plném rozsahu odkazuje a přiklání se k názoru žalovaného, že uváděné pohnutky nelze podřadit po zákonný důvod uvedený v § 12 písm. b) zákona o azylu.
20. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje krajský soud i neudělení azylu dle § 13 a 14 zákona o azylu. K udělení azylu dle § 13 zákona o azylu (tzv. azyl za účelem sloučení rodiny), který sice zohledňuje rodinné vazby, ale uplatňuje se toliko vůči zákonem vymezenému okruhu rodinných příslušníků azylanta, nebyl v případě žalobce shledán zákonný podklad, neboť žalobce není rodinným příslušníkem azylanta, jemuž byl udělen azyl dle § 12 nebo § 14 cit. zákona.
21. Podle ust. § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
22. Udělení humanitárního azylu je zcela na volné úvaze správního orgánu a rozhodnutí o něm podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda při zjišťování podkladů takového úsudku byla dodržena pravidla tzv. spravedlivého procesu. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Na udělení azylu z humanitárního důvodu není právní nárok. K otázce jeho udělení se opakovaně vyjadřoval i Nejvyšší správní soud. Lze tak jistě odkázat na jeho rozhodnutí č.j. 2 Azs 8/2004 ze dne 11.3. 2004, v němž se podává:

„Smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu“. Pokud tedy žalovaný v projednávané věci odůvodnil, že žalobce je dospělou, plně svéprávnou osobou, kdy ve vlasti byl registrován u ukrajinského úřadu práce nebo pracoval jako řemeslník, nelze než s tímto názorem souhlasit. Ohledně zdravotního stavu žalobce vypověděl, že má osteochondrózu páteře a trpí nepsavostí z důvodu stresu, jeho duševní stav je ovlivněn událostmi na východě Ukrajiny. Nelze tedy v žádném případě dojít k závěru, že by žalobce mohl být v důsledku svých zdravotních problémů bezprostředně ohrožen na životě. Krajský soud se přiklonil k názoru žalovaného, že nebyl zjištěn žádný důvod zvláštního zřetele hodný pro udělení azylu dle ust. § 14 zákona o azylu.

23. Krajský soud dále z průběhu správního řízení zjistil, že správní orgán postupoval dle § 28 zákona o azylu a zkoumal, nesplňuje-li žalobce důvody k udělení tzv. doplňkové ochrany tak, jak je upravena v ust. § 14a a § 14b zákona o azylu.
24. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
25. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí (str. 8 - 11) žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení, které lze označit za transparentní, objektivní a aktuální v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí a vypořádal se s nimi při posuzování skutečnosti, zda žalobci hrozí pro případ návratu vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dospěl k závěru, že tomu tak není. Žalovaný se z pohledu doplňkové ochrany opětovně zabýval všemi žalobcem tvrzenými skutečnostmi, přičemž konstatoval, že žalobce neuvedl žádnou takovou skutečnost, z které by vyplývalo, že by se v době svého pobytu na Ukrajině stal terčem cíleného zájmu

státních orgánů své vlasti, z čehož by se dala možnost vzniku vážného nebezpečí v případě návratu do vlasti odvozovat. Žalovaný tak dospěl k závěru, že lze opodstatněně předpokládat, že žalobci v případě návratu na Ukrajinu by nemohlo ze strany ukrajinských státních orgánů nic konkrétního hrozit. Nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. S těmito závěry se krajský soud rovněž ztotožňuje. Žalovaný přilehavě rovněž připomenul, že doplňkovou ochranu lze v případě nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně hrozí. Z žádných důkazů přitom taková skutečnost nevyplývá.

26. Krajský soud rovněž shledal, že se žalovaný zabýval otázkou, zda žalobci hrozí v případě návratu do vlasti nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení. Žalovaný konstatoval, že ze shora uvedených informačních zdrojů a žalobci doložených podkladů je známo, že v zemi původu žalobce neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu dle ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Krajský soud, tedy ve shodě s názorem žalovaného konstatuje, že žalobce nesplňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu.
27. Žalovaný v napadeném rozhodnutí svoje závěry řádně odůvodnil a podložil potřebnými důkazy. Krajský soud se k tomuto odůvodnění přiklání a konstatuje, že žalovaným vyslovené závěry nemohou být vyvráceny námitkami vyslovenými žalobcem v podané žalobě. Z těchto důvodů ani nepovažoval za nutné provádět důkaz jednotlivými zprávami, které na obhajobu svých názorů žalobce vzpomenu a to mimo jiné i z toho důvodu, že postupu žalovaného dává za pravdu i konstantní judikatura vyslovená Nejvyšším správním soudem k otázce bezpečnostní situace na Ukrajině.
28. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
29. náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný však náklady řízení nepožadoval, proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. července 2019

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně